

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา ต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน FACTORS AFFECTING DECISION-MAKING TOWARDS STUDYING FOR A MASTER'S DEGREE IN AVIATION

สิพิมพ์ดี สุทกวาทิน, วราภรณ์ เต็มแก้ว*, อภิรดา นามแสง**

Siphimvadee Suthakavatin, Waraporn Temkaew*, Apirada Namsang**

ผู้บริหารกลุ่มงานประจำ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจการบิน คณะวิทยาการจัดการ สถาบันการจัดการ
ปัญญาภิวัฒน์, e-Mail: siphimvadeesut@gmail.com (Corresponding Author)

Manager, Aviation Business Management, Faculty of Management Sciences, Panyapiwat Institute of
Management, e-Mail: siphimvadeesut@gmail.com (Corresponding Author)

(Received: 2022, May 10; Revised: 2022, June 28; Accepted: 2022, July 7)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรระดับปริญญาตรีด้านการบินและผู้ที่จบการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีด้านการบินจำนวน 384 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินมากที่สุด อันดับที่ 1 ด้านอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ มีประสบการณ์เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมการบิน อันดับที่ 2 ด้านหลักสูตรผ่านการรับรองมาตรฐานในสาขาวิชาชีพและกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม อันดับที่ 3 ด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถาบันโดยนักศึกษาที่จบการศึกษาเป็นที่ต้องการขององค์กรและหน่วยงานด้านการบิน อันดับที่ 4 ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของสถาบันด้านห้องเรียนและห้องน้ำสะอาด อันดับที่ 5 ด้านการเข้าถึงข้อมูลหลักสูตรผ่านการประชาสัมพันธ์ ด้านสถาบัน

*ผู้อำนวยการกองวิชาการบริหารการบิน สถาบันการบินพลเรือน, e-Mail: waraporntung@gmail.com
Director, Aviation Management, Division Civil Aviation Training Center Thailand,
e-Mail: waraporntung@gmail.com

**ครูวิชาภาคพื้น สถาบันการบินพลเรือน, e-Mail: japirada747@gmail.com

Ground Instructor, Civil Aviation Training Center Thailand, e-Mail: japirada747@gmail.com

มีช่องทางการรับสมัครที่หลากหลายต่อการสมัคร อันดับที่ 6 ด้านความคาดหวังในอนาคต ต้องการศึกษาต่อเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการทำงานเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานในองค์กรปัจจุบัน อันดับที่ 7 ด้านรูปแบบการเรียนการสอน การจัดรูปแบบการเรียนการสอนโดยมีกิจกรรมการศึกษาดูงานในประเทศและต่างประเทศ อันดับที่ 8 ด้านค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษา การให้ทุนการศึกษา สถาบันสามารถให้ผู้สนใจศึกษาต่อผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้ และอันดับที่ 9 ด้านครอบครัว ต้องการศึกษาต่อเพื่อสร้างคุณภาพภูมิใจให้กับตัวเอง ครอบครัวและเป็นเกียรติกับวงศ์ตระกูล

คำสำคัญ: การตัดสินใจ, หลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน

ABSTRACT

This research aimed to study factors affecting the decision-making in studying for a master's degree in Aviation. The sample groups of this study were 384 respondents consisting of undergraduate students in Aviation and graduates with a bachelor's degree in Aviation. Convenient sampling was used as a sample selection method. The statistics employed for data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The factor most affecting the decision-making on studying for a master's degree program in Aviation was the aspect of instructors who were knowledgeable and experienced and were experts in the aviation industry. The second aspect was the curriculum certified by professional standards and the Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation. The third aspect was the image and reputation of the institute, assuring that its graduates were required by aviation organizations and agencies. The fourth aspect was the location and environment of the institute, such as clean classrooms and restrooms. The fifth aspect was the access to curriculum information through public relations and a variety of recruiting channels easy for application. The sixth aspect was future expectations in terms of continuing education to apply knowledge gained from studies for career advancement in an individual's current organization. The seventh aspect was the instructional style (curriculum) with both domestic and

international study trips. The eighth aspect was tuition fees, expenses during the study, scholarships, and tuition fee installments. The ninth aspect was related to the family in terms of having the desire to further studies to take honor and pride in oneself and family.

Keywords: Decision-making, Master's degree program in aviation.

บทนำ

สภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเกิดการแข่งขันเพื่อพัฒนา ศักยภาพทางการศึกษาให้สูงขึ้น การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นระดับการศึกษา ที่สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ในประเทศไทยการศึกษา ในระดับปริญญาโทหรือระดับมหาบัณฑิตเป็นระดับการศึกษาที่คนในสังคมยอมรับและ ให้ความเชื่อถือ (ศศิธร บุรณ์เจริญ, 2560, หน้า 138) ผู้ที่สนใจศึกษาต่อในระดับมหาบัณฑิต ต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของตนเองรวมทั้งบูรณาการทักษะความรู้ ความสามารถประสบการณ์จากการทำงานเพื่อยกระดับให้สามารถแข่งขันและเจริญก้าวหน้า ในหน้าที่การงานในระดับบริหารและมีเกียรติเป็นที่ยกย่องนับถือในสังคม (ประดิษฐ์พงศ์ โตรธรรมเจริญ, 2555, หน้า 1-2)

บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาด้านการบินต้องการที่จะประกอบอาชีพ ด้านการบินเป็นส่วนใหญ่ เพื่อที่จะนำความรู้ที่มีไปประกอบอาชีพตามสายวิชาชีพที่จบ การศึกษามา แต่เนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565 ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ มีมาตรการการปิดประเทศทั่วโลกเพื่อควบคุมกำหนดห้ามและจำกัดการขึ้นลงของอากาศยาน เพื่อยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่พื้นที่อื่นซึ่งสถานการณ์ ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อทุกสาขาอาชีพ รวมทั้งบุคลากรในอาชีพด้านการบิน อาทิ อาชีพพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน นักบิน ช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน ฯลฯ เกิดระงับเที่ยวบิน จำกัดเส้นทางการบิน สายการบินต้องเลิกกิจการ สถานประกอบการไม่สามารถดำเนิน กิจการต่อไปได้ เกิดปัญหาคนตกงาน ส่วนสถานประกอบการที่ยังประกอบกิจการอยู่จำเป็นต้อง มีการลดต้นทุน ลดจำนวนพนักงานสายการบิน ปลดพนักงานออกบางส่วนและ ไม่สามารถรับพนักงานเพิ่มได้ (ทักษิณา แสนเย็น, วรุฒิ เว้นบาบ, วีระพันธ์ ช่วยประสิทธิ์, กุศลวัช ศรายุทธ และอาภาภรณ์ หาโສ๊ะ, 2563, หน้า 209) บัณฑิตที่จบการศึกษาในระดับ ปริญญาตรีสาขาการบินไม่สามารถเข้าทำงานในหน่วยงานหรือองค์กรด้านการบินได้

ประเทศไทยมีสถาบันการศึกษาที่เปิดหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินอยู่หลายแห่ง เช่น หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบิน สถาบันการบินพลเรือน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบิน สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาการจัดการการบิน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นต้น หลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินมีจุดมุ่งหมายที่จะมอบความรู้พื้นฐานด้านการบิน ทักษะด้านการบริหารจัดการพัฒนาศักยภาพให้ผู้ที่ศึกษาได้นำเอาความรู้ไปใช้พัฒนาหน่วยงานและองค์กรทางด้านทางบินหรือสถาบันการศึกษาทางด้านการบิน

ในช่วงวิกฤติการณ์นี้ส่งผลกระทบต่อให้การเดินทางทางอากาศยังไม่สามารถกลับมาฟื้นตัวได้เหมือนเดิมเป็นโอกาสให้บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาด้านการบินแต่ยังไม่ได้เข้าทำงานในหน่วยงานใดสามารถพลิกวิกฤติในช่วงเวลานี้ให้เป็นโอกาสในการพัฒนาศักยภาพหาความรู้เพิ่มเติมเพิ่มขีดความสามารถของตนเองเพื่อเตรียมความพร้อมให้ตนเองเมื่อสถานการณ์กลับมาสู่สภาวะปกติ การเดินทางทางอากาศสามารถดำเนินการได้ปกติ สถานประกอบการกลับมาเปิดรับบุคลากรทางด้านการบิน เวลานั้นก็จะพร้อมที่จะสมัครเข้าทำงานในหน่วยงานหรือองค์กรที่ต้องคัดเลือกพนักงานบุคลากรที่มีคุณภาพ มีองค์ความรู้ คุณลักษณะตรงตามที่หน่วยงานหรือองค์กรทางด้านการบินต้องการ การแข่งขันแย่งชิงกันเพื่อที่จะสมัครเข้าทำงานในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งจะต้องมีคู่แข่งเป็นจำนวนมาก และถ้าเราจบการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตก็จะมีโอกาสเหนือกว่าคู่แข่งได้ ซึ่งการที่จะสามารถพัฒนาศักยภาพหาความรู้เพิ่มเติม เพิ่มขีดความสามารถของตนเองโดยเฉพาะความรู้ทางด้านการบินจำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการบินมาถ่ายทอดให้ความรู้ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินอยู่แล้ว ด้านงานวิจัยมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท เช่น การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท: กรณีศึกษานักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี (ปาริชาติ คุณปลื้ม, 2555, หน้า 35-43) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรระดับปริญญาโทของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศศิธร บุรณ์เจริญ, 2560, หน้า 136-159) เป็นต้น แต่ยังไม่มียงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน อย่างไรก็ตามแนวโน้มความต้องการของผู้เรียนในระดับมหาบัณฑิตต้องการที่จะรู้กว้างและรู้รอบไม่เน้นรู้ลึกจะเน้นความรู้ด้านการบริหารจัดการ ทำให้หลักสูตรมหาบัณฑิตที่เน้นให้ความรู้เฉพาะด้านถูกแทนที่ด้วยการสอนออนไลน์หรือหลักสูตรอบรม

ระยะสั้น (ณรงค์ โพธิ์พุกพานันท์ และบุริบุญญวิทย์ ธนนาถเชาวรินทร์, 2562, หน้า 33-38) ช่วยให้ผู้เรียนประหยัดทั้งเวลาและต้นทุนได้มาก ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่าในช่วงปี 2564-2566 ภายใต้สถานการณ์วิกฤตินี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่กำลังจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีด้านการบินและผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีด้านการบิน จะมีความสนใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินหรือไม่และปัจจัยอะไรที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินและนำผลการศึกษาค้นคว้าไปวางแผนการประชาสัมพันธ์และวางแผนการตลาดเพื่อเพิ่มจำนวนผู้ที่สนใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้วิธีวิจัยแบบการสำรวจ (Survey research) ผ่านการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดในการศึกษามีที่มาของปัจจัยต่าง ๆ ในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินมาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 10 ชิ้น ดังนี้ 1) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาเด็กวัยรุ่นและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล (เสรี สิงห์โงน และสาลินี จันทร์เจริญ, 2561, หน้า 100-104) 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรระดับปริญญาโทของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศศิธร บุรณ์เจริญ, 2560, หน้า 144-145) 3) การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท: กรณีศึกษานักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี (ปาริชาติ คุณปลื้ม, 2555, หน้า 37-38) 4) ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (พรรณพนัช จันทา และอัจฉริยา ปราบอริพ่าย, 2558, หน้า 297) 5) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษาปริญญาโท คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ณิชาญา โหมตเครือ, 2563, หน้า 6) 6) ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน (ประดิษฐ์พงศ์ ไตรธรรมเจริญ, 2555, หน้า 4) 7) การตัดสินใจศึกษาต่อ

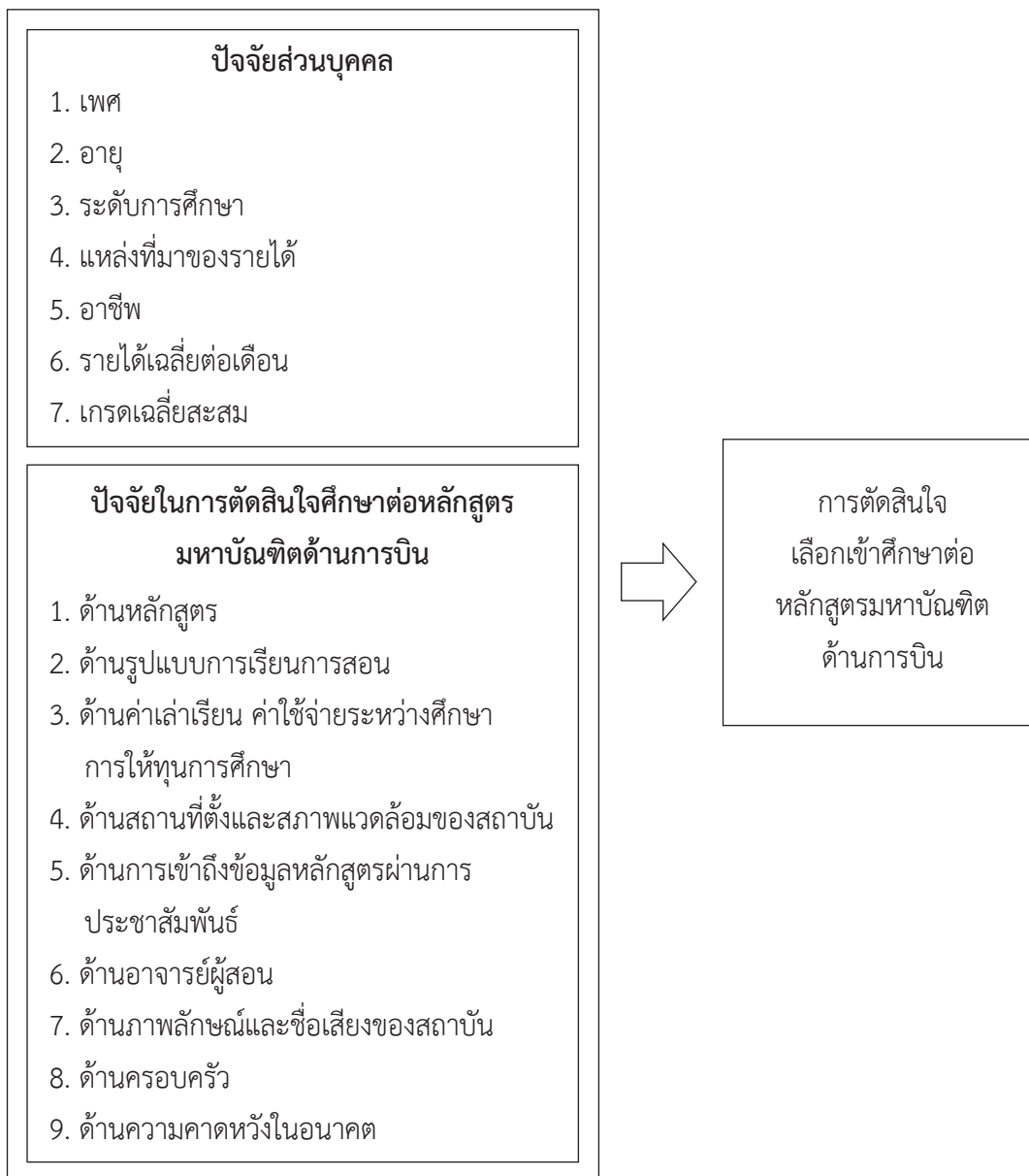
ระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม (ศรัณย์วีร์ เอมะศิริ, 2563, หน้า 5) 8) ความต้องการและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรีสองปริญญา ปริญญาตรีต่อโทและปริญญาโท ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต (ธิราภรณ์ กลิ่นสุคนธ์, 2563, หน้า 42-43) 9) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง (สุขพัฒน์ อนนท์จารย์, ภาสกร ดอกจันทร์, รพีพร ธงทอง และสุรพล พรหมกุล, 2563, หน้า 51) 10) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรีสายสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (สุชาวดี กิ่งทอง และเทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ, 2559, หน้า 103) โดยนำผลงานทั้งหมดมาสังเคราะห์หาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความถี่มากที่สุดในการนำมาวิเคราะห์จนได้ออกมาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน ออกมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรระดับปริญญาตรีด้านการบินและผู้ที่จบการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีด้านการบิน แต่เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตรไม่ทราบจำนวนประชากร (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2560, หน้า 46) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้ผลสรุปคือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 384 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience sampling)

เครื่องมือในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) แหล่งที่มาของรายได้ 5) อาชีพ 6) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 7) เกรดเฉลี่ยสะสม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน แบ่งออกเป็น 9 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านรูปแบบการเรียนการสอน 3) ด้านค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษา การให้ทุนการศึกษา 4) ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของสถาบัน 5) ด้านการเข้าถึงข้อมูลหลักสูตรผ่านการประชาสัมพันธ์ 6) ด้านอาจารย์ผู้สอน 7) ด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถาบัน 8) ด้านครอบครัวและ 9) ด้านความคาดหวังในอนาคต โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale แต่ละคำถามจะมีคำตอบเป็นตัวเลือก 5 ระดับความสำคัญ คือ

<u>ระดับความสำคัญ</u>	<u>ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ</u>
มากที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
มาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
น้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

โดยเกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ย แบ่งเป็น 5 ระดับ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549, หน้า 75) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	มีความสำคัญในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	มีความสำคัญในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	มีความสำคัญในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	มีความสำคัญในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	มีความสำคัญในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามวัดการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale เป็นตัวเลือก 5 ระดับ คือ

<u>ระดับการตัดสินใจ</u>	<u>ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ</u>
ตัดสินใจศึกษาต่ออย่างแน่นอน	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
อาจจะศึกษาต่อ	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
อาจจะไม่ศึกษาต่อ	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ตัดสินใจไม่ศึกษาต่ออย่างแน่นอน กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน โดยเกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ย แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	ตัดสินใจศึกษาต่ออย่างแน่นอน
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	อาจจะศึกษาต่อ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	อาจจะไม่ศึกษาต่อ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	ตัดสินใจไม่ศึกษาต่ออย่างแน่นอน

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน

คุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยการทดสอบความเที่ยงตรงโดยนำคะแนนความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 คน มารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ โดยถ้าข้อคำถามตรงจุดประสงค์จะมีค่าคะแนนเท่ากับ +1 คะแนน ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นตรงกับจุดประสงค์หรือไม่จะมีค่าคะแนนเท่ากับ 0 คะแนน และถ้าข้อคำถามไม่ตรงกับจุดประสงค์จะมีค่าคะแนนเท่ากับ -1 คะแนน โดยถ้าค่า IOC ของแบบสอบถามในข้อนั้นมีค่ามากกว่า .67 แสดงว่าข้อคำถามนั้นสามารถใช้วัดได้ตรงตามจุดประสงค์ของการศึกษา โดยผลการทดสอบค่า IOC ของแบบสอบถามของผู้วิจัยทุกข้อ มีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรง จากนั้นได้ทำการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น โดยให้กลุ่มที่คล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ทำแบบสอบถามเพื่อทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เพื่อหาสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) ซึ่งถ้าผลลัพธ์ของสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .70 แปลว่าแบบสอบถามอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้และสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไปได้

ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) ของงานวิจัยนี้มีค่าเท่ากับ .98 สรุปว่าแบบสอบถามอยู่ในเกณฑ์ดีมากและสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไปได้

การรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ ประกอบด้วย Facebook และ Application Line ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลและดำเนินการด้านศึกษาดังตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2565

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 384 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 เป็นเพศชาย จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 มีอายุ 21-25 ปี มากที่สุด จำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 80.50 รองลงมา มีอายุ 15-20 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.90 มีอายุ 26-30 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.70 และมีอายุ 31 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90 ตามลำดับ ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 68.80 รองลงมา ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 27.90 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 ตามลำดับ มีแหล่งที่มาของรายได้มาจากพ่อแม่และผู้ปกครองมากที่สุด จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 59.60 รองลงมา มีแหล่งที่มาของรายได้มาจากการประกอบอาชีพของตนเอง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 มีแหล่งที่มาของรายได้มาจากได้รับทุนการศึกษาจาก กยศ. กรอ. และทุนอื่น ๆ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และมีแหล่งที่มาของรายได้มาจากญาติพี่น้อง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ มีอาชีพเป็นนักศึกษา มากที่สุด จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 66.40 รองลงมา มีอาชีพเป็นพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.90 มีอาชีพอื่น ๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.60 มีอาชีพเป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 มีอาชีพเป็นเจ้าของกิจการหรือธุรกิจส่วนตัว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 และมีอาชีพขายของออนไลน์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท ต่อเดือนมากที่สุด จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 63.50 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ย 15,000-20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.40 มีรายได้เฉลี่ย 20,001-25,000 บาทต่อเดือน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10 มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า

35,000 บาทต่อเดือน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 มีรายได้เฉลี่ย 25,001-30,000 บาท ต่อเดือน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.10 และมีรายได้เฉลี่ย 30,001-35,000 บาทต่อเดือน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 ตามลำดับ มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 มากที่สุด จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 34.40 รองลงมา มีเกรดเฉลี่ย สะสม 2.50-3.00 จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51-4.00 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 26.30 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.50 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน ในภาพรวม เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 รองลงมา ปัจจัยด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 4.17 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถาบัน มีค่าเฉลี่ย 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของสถาบัน มีค่าเฉลี่ย 4.12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 ปัจจัยด้านการเข้าถึงข้อมูลหลักสูตรผ่านการประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ย 4.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 ปัจจัยด้านความคาดหวังในอนาคต มีค่าเฉลี่ย 4.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 ปัจจัยด้านค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษา การให้ทุนการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89 และปัจจัยด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 3.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของปัจจัยในแต่ละด้านพบว่า ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ มีประสบการณ์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านอุตสาหกรรมการบิน ปัจจัยด้านหลักสูตร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ หลักสูตรผ่านการรับรองมาตรฐานในสาขาวิชาชีพและกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปัจจัยด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถาบันข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือนักศึกษาที่จบการศึกษาเป็นที่ต้องการขององค์กรและหน่วยงานด้านการบิน ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของสถาบัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านห้องเรียนและห้องน้ำสะอาด ปัจจัยด้านการเข้าถึงข้อมูลหลักสูตรผ่านการประชาสัมพันธ์ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านสถาบันมีช่องทางการรับสมัครที่หลากหลาย ง่ายต่อการสมัคร ปัจจัยด้านความคาดหวังในอนาคต ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ต้องการศึกษาต่อเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการทำงาน เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานในองค์กรปัจจุบัน ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนการสอน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การจัดรูปแบบการเรียนการสอนโดยมีกิจกรรมการศึกษาดูงาน ในประเทศและต่างประเทศ ปัจจัยด้านค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษา การให้ทุน

การศึกษา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ สถาบันสามารถให้ผู้สนใจศึกษาต่อผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้ และปัจจัยด้านครอบครัว ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ต้องการศึกษาต่อเพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับตัวเอง ครอบครัวและเป็นเกียรติกับวงศ์ตระกูล

จากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินที่เป็นคำถามปลายเปิดพบว่าจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 384 คน มีเพียง 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.90 ที่ตอบคำถามสรุปข้อเสนอแนะ ดังนี้

การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยหรือคณะมีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อเป็นอย่างมากที่เลือกตัดสินใจศึกษาต่อเพราะ ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวเป็นหลัก พิจารณาชื่อเสียงสถาบันเป็นสำคัญและชอบอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์จริง ๆ โดยเฉพาะผู้สอนที่อยู่ในระดับผู้บริหารของสายการบิน ทำให้ได้เห็นมุมมองในระดับผู้บริหาร ควรประชาสัมพันธ์ส่วนนี้ที่สำคัญ ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียน ความรู้ ความสามารถ ความเป็นครูที่แท้จริงของผู้สอน สื่อการสอนที่เหมาะสมกับค่าใช้จ่ายที่เสียไปและการบริหารจัดการที่ส่งเสริมอำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาอย่างเหมาะสม อยากให้มีการแนะนำถึงรายละเอียดหลักสูตรมหาบัณฑิต เช่น เมื่อจบหลักสูตรแล้วสามารถเอาไปใช้ประโยชน์ด้านใดได้บ้างหรือโอกาสความก้าวหน้าในสายงานในอนาคต ค่าเล่าเรียนของมหาบัณฑิตสูงกว่าปริญญาตรีมาก ยิ่งในช่วงการเรียนการสอนแบบออนไลน์ นักศึกษาไม่ได้เข้ามาใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนและสถานที่ของสถาบันมากนัก ถ้ามีทุนการศึกษาหรือช่วยลดค่าใช้จ่ายในบางส่วนให้เหมาะสมหรือปรับระยะเวลาในการเรียนให้น้อยลงจะน่าสนใจขึ้น ในปัจจุบันคนจบการศึกษามาจากคณะอะไรก็สามารถทำงานด้านการบินได้ ดังนั้นจึงต้องการให้สถาบันด้านการบินมีจุดเด่นมากกว่านี้ ควรให้เลือกวันและเวลาเรียนเองได้เนื่องจากบางคนต้องทำงานประจำไปด้วย ต้องการให้มีการให้ทุนการศึกษาและต้องการมีประสบการณ์ในการดูงานในอุตสาหกรรมการบินภายในประเทศและต่างประเทศ ต้องการให้หลักสูตรมีการสอนการพัฒนาเชิงธุรกิจวิกฤตเศรษฐกิจโลกปัจจุบัน

อภิปรายผล

เนื่องจากการศึกษาของประเทศไทยมีการจัดการศึกษาตามบริบทของการจัดการศึกษาอันเป็นไปตามแผนการศึกษาของชาติ คือ พัฒนาคน พัฒนาคณาจารย์ พัฒนาสังคม ในหลากหลายรูปแบบที่เน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชน การมุ่งเน้นให้มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับปริญญาตรีเพื่อเน้นการมีงานทำ (ประหยัด พิมพา,

2561, หน้า 242) สำหรับหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินนั้น เป็นหลักสูตรสำหรับผู้สนใจศึกษาต่อยอดในระดับปริญญาโท ซึ่งปัจจุบันมีสถาบันที่เปิดหลักสูตรอยู่หลายแห่งและผู้ที่สนใจต้องการศึกษาเพิ่มเติมในระดับมหาบัณฑิตต่างมีจุดประสงค์ในการเรียนที่แตกต่างกัน เช่น นำความรู้เพื่อไปต่อยอดในการเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงานหรือผู้ที่เพิ่งจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีและยังไม่ได้เข้าทำงานที่ใด จึงใช้โอกาสนี้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหรือต้องการนำความรู้ไปบริหารจัดการหลักสูตรด้านการบินและนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ อาจารย์ในระดับอุดมศึกษาของสถาบันการศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ให้กับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพื่อที่จะก้าวมาทำงานในอุตสาหกรรมการบินต่อไปในอนาคต

จากผลการวิจัยข้อมูลทั่วไป พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีแหล่งที่มาของรายได้มาจากพ่อแม่และผู้ปกครอง มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และมีอาชีพเป็นนักศึกษา สอดคล้องกับ ศรีณย์วีร์ เอมะศิริ (2563, หน้า 52) ที่ศึกษาการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยามที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2561 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีแหล่งที่มาของรายได้มาจากพ่อแม่และผู้ปกครองและมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท สำหรับปัจจัยด้านอายุและเกรดเฉลี่ยสะสมที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 21-25 ปี และมีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 สอดคล้องกับ เสรี สิงห์โงน และสาลินี จันทร์เจริญ (2561, หน้า 99) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วิทยาลัยและครอบครัวมหาวิทยาลัยมหิดล พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี และมีระดับคะแนนเฉลี่ย 3.00-3.49

สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน 3 อันดับแรก คือ ด้านอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านหลักสูตรและด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถาบัน ตามลำดับ สอดคล้องกับ กนกวรรณ ตันทสิทธิ (2559, หน้า 59) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท กรณีศึกษาโครงการเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ของนักศึกษาปีการศึกษา 2558 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับชื่อเสียงและความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนมากที่สุดเช่นกัน ยังสอดคล้องกับ มัชฌิมา รัตนลัมภ์ และวชิราภรณ์ ทองคุ้ม (2564, หน้า 165) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาวิศวกรรมชีวการแพทย์ (หลักสูตรนานาชาติ) คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านอาจารย์ผู้สอนมากที่สุดอันดับที่ 2 คือ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนและอันดับที่ 3 คือ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน เช่นกัน

ทั้งนี้ผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน สามารถนำไปวางแผนการออกแบบหลักสูตรและแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์หลักสูตรเพื่อเพิ่มจำนวนผู้สนใจศึกษาต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินต่อไปในอนาคต อาทิ การลดค่าใช้จ่ายสำหรับผู้สมัครในนามองค์กรด้านการบิน ผู้ที่เข้าศึกษาต่อสามารถผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้ การเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์และสร้างเครือข่ายกับกลุ่มลูกค้าที่หลากหลายอาชีพ เมื่อเข้ามาศึกษาต่อแล้วจะได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และทำความรู้จักกับบุคคลได้หลากหลายอาชีพทำให้มีเครือข่ายที่กว้างขวางขึ้น สร้างการรับรู้เกี่ยวกับสถาบันและหลักสูตรทางด้านการบินให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น ประชาสัมพันธ์จุดเด่นของหลักสูตร มีกิจกรรมการศึกษาดูงานในประเทศและต่างประเทศ เชิญวิทยากรพิเศษที่มีความเชี่ยวชาญและทำงานอยู่ในหน่วยงานด้านการบินมาบรรยายในรายวิชาในหลักสูตร เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เป็นต้น

จากผลการวิจัยทำให้เห็นได้ว่าอาจารย์ผู้สอนเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการเข้าศึกษาต่อเนื่องอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องตามมาตรฐานที่องค์การการบินพลเรือนกำหนด รวมทั้งเนื้อหาที่ถ่ายทอดต้องเป็นปัจจุบัน มีความทันสมัย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพด้านการบินได้เป็นอย่างดี ซึ่งความรู้ทางด้านการบินนั้นนับได้ว่าเป็นศาสตร์เฉพาะด้าน ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจในองค์ประกอบทุกองค์ประกอบที่ขับเคลื่อนการปฏิบัติการด้านการบินแต่ละครั้ง บนหลักการ “ความปลอดภัยเป็นหลัก” นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนต้องถ่ายทอดเนื้อหาที่เป็นมาตรฐานสากล กล่าวคือคู่มือหรือเอกสารประกอบการสอนนั้น จะต้องอ้างอิงมาจากหน่วยงานที่กำกับด้านมาตรฐาน อาทิ องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศหรือสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย เป็นต้น

ดังนั้นหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิตด้านการบิน กล่าวได้ว่าเป็นหลักสูตรที่สามารถเพิ่มศักยภาพด้านการพัฒนาประเทศและอุตสาหกรรมด้านการบินของประเทศไทยและเพื่อช่วยพัฒนาองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการบินของประเทศ ได้แก่ สายการบิน การบินเชิงพาณิชย์ทั่วไป การบริหารจัดการสนามบิน การบริหารจัดการการจราจร

ทางอากาศ ผู้ผลิตอากาศยาน สถาบันการฝึกอบรมและสถาบันการศึกษาทางด้านการบิน ศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยานและสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฯลฯ ทั้งหมดนี้เป็นหน่วยงานหลักที่มีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการบิน ยังมีหน่วยงานอื่น ๆ ที่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตสามารถที่จะไปสร้างประโยชน์และนำความรู้มาผลิตงานวิจัยเพื่อต่อยอดในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรในสถาบันการศึกษาทางด้านการบิน ให้มีความเป็นสากลและทันสมัยมากขึ้น สอดแทรกหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในอุตสาหกรรมด้านการบิน เพิ่มการเรียนรู้ระบบเทคโนโลยีระดับสูง พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมของประเทศเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงของโลกให้อุตสาหกรรมการบินของประเทศไทยมีมาตรฐานที่สูงขึ้นเป็นที่ยอมรับขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และโดยไม่ให้ประเทศไทยกลับไปอยู่ในสถานการณ์ติดตรงแดงอีกและเพื่อที่จะแสดงถึงศักยภาพด้านความปลอดภัยและสร้างความเชื่อมั่นด้านมาตรฐานการบินของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติและภูมิภาค อีกทั้งด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านการบินและอุตสาหกรรมด้านการบินในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันตามยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพด้านการแข่งขันต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

หลักสูตรหรือสถาบันการศึกษาได้แนวทางการดำเนินงานว่าต้องเน้นการประชาสัมพันธ์ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตรและด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถาบัน เพื่อนำไปพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อเพิ่มจำนวนผู้สนใจศึกษาต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามประเด็นการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามไม่มั่นใจและไม่กล้าที่จะตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน จากการเกิดการระบาดของสายพันธุ์ใหม่ของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างต่อเนื่อง สภาพเศรษฐกิจในประเทศที่ตกต่ำและมีความผันผวนรวมถึงค่าครองชีพที่สูงขึ้น ทำให้สถาบันการศึกษาสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่า จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินต้องลดลงอย่างแน่นอน สถาบันการศึกษาหรือหลักสูตรต้องเตรียมวางแผนแนวทางการศึกษาแนวใหม่ ออกแบบหลักสูตรการฝึกอบรมระยะสั้นขึ้นมาทดแทนหลักสูตรเดิมที่เคยมี และควรเพิ่มการทำแบบสำรวจความต้องการของลูกค้ำว่าต้องการหลักสูตรลักษณะแบบใด

เพื่อให้ทางสถาบันการศึกษาหรือหลักสูตรสามารถออกแบบการจัดอบรมให้ตรงตามความต้องการของลูกค้ำได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งถัดไป

สามารถเพิ่มวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร และสามารถเพิ่มสมมติฐานของการศึกษา เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ แหล่งที่มาของรายได้ เกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินที่แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ตัณฑสิทธิ์. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทกรณีศึกษา : โครงการเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ของนักศึกษาปีการศึกษา 2558*. การค้นคว้าอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณรงค์ โพธิ์พุกชานันท์ และปริญญญวิทย์ ธนนาถเชาวรินทร์. (2562). *รายงานวิจัยการศึกษาความต้องการการฝึกอบรมระยะสั้น*. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมงคลพระนคร.
- ณัชญา โหมตเครือ. (2563). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษาปริญญาโท คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ, คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทักษิณา แสนเย็น, วรุฒิ เว้นบาป, วีระพันธ์ ช่วยประสิทธิ์, กุลธวัช ศรายุทธ และอาภาภรณ์ หาโສະ. (2563). บทวิเคราะห์การรับมือโรคโควิด-19: ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการบิน. *สหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 3(2), หน้า 209-220.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2549). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: วี.อินเตอร์ พรีนซ์.
- ธิราภรณ์ กลิ่นสุคนธ์. (2563). ความต้องการและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรีสองปริญญา ปริญญาตรีต่อโทและปริญญาโท ของนักศึกษาวิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต. *นิเทศศาสตร์ปริทัศน์*, 24(1), หน้า 36-49.

- ประดิษฐ์พงศ์ ไตรธรรมเจริญ. (2555). **ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน**. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป, คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ประหยัด พิมพ์. (2561). การศึกษาไทยในปัจจุบัน. **วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด**, 7(1), หน้า 242-249.
- ปาริชาติ คุณปลื้ม. (2555). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท: กรณีศึกษานักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี. **วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี**, 9(2), หน้า 35-43.
- พรรณพนัช จันทา และอัจฉริยา ปราบอริพ่าย. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. **วารสารวิชาการ Veridian E –Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ**, 8(1), หน้า 291-318.
- มัชฌิมา รัตนลัมภ์ และวชิราภรณ์ ทองคุ้ม. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาวิศวกรรมชีวการแพทย์ (หลักสูตรนานาชาติ) คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. **Mahidol R2R e-Journal**, 8(2), หน้า 159-172.
- ศรัณย์วีร์ เอมะศิริ. (2563). **การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม**. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- ศศิธร บุรณ์เจริญ. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรระดับปริญญาโทของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. **Mahidol R2R e-Journal**, 4(2), หน้า 136-159.
- สุขพัฒน์ อนนท์จารย์, ภาสกร ดอกจันทร์, รพีพร ธงทอง และสุรพล พรหมกุล. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ศรีล้านช้าง. **วารสารวิชาการวิทยาลัยบริหารศาสตร์**, 3(1), หน้า 47-60.
- สุชาวดี กิ่งทอง และเทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ. (2559). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรีสายสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. **วารสารการบริหารรัฐกิจและการเมือง**, 5(2), หน้า 90-117.

ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 เดือนกรกฎาคม-เดือนกันยายน 2565

เสรี สิงห์โงน และสาลินี จันทร์เจริญ. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่นและครอบครัว
มหาวิทยาลัยมหิดล. *Mahidol R2R e-Journal*, 5(2), หน้า 96-108.